

МАКЕДОНСКАТА САГА

А

ко Христос не воскресеше, тогаш празна е и нашата вера, рекол Свети Апостол Павле уште во дамнешниот втори век, од кога и се празнува најголемиот христијански празник Велигден. Овие големи зборови со векови одсвонуват како предупредување и совест во душите на луѓето од цел свет, како неуморни заштитници на македонскиот народ низ сите векови, како вечни и вистински сведоци за самостојноста на Македонија и автокефалноста на Македонската православна црква. Потсетувајќи се на нив, македонскиот народ до денешни дни не потклекна на многубројните вековни искушенија, кога живееше во тешко време, кога беше измачуван, поробуван и обесправен, туку напротив од година во година сè помасовно го слави Христовото Воскресение.

Така и во овие моменти целиот наш народ во Македонија, во Америка, во Канада, во Австралија, во цела Европа и секаде низ светот каде што опстојува, се подготвува да го прослави, да го отпразнува овој голем празник, во чест на нашиот Спасител Господ Исус Христос. Нашиот православен народ во родната земја и ширум светот, секогаш најсвечено и со радост го прославува Велигден - Празникот на Христовото Воскресение. За нас христијаните нема поголемо просветление од верата дека Христос воскресна. Во секое семејство, во секој дом, на секоја трпеза (некоја побогата, некоја посиромашна), присутни се радоста и среќата, кои барем за момент ги потиснуваат сиромаштијата, бедотијата, гладот и тагата, помагаат да се заборават непријателите и лошите мисли. На ден Велигден, река луѓе без разлика дали се голи, боси или богато облечени, одат по еден пат, кој ги води до светите храмови, кои во тие празнични моменти повикуваат на молитва и благосостојба. Човекот и светот можат да бидат осветлени со светлината на сонцето, но просветлен може да биде само оној кој ќе се причести пред "Христовиот гроб". Македонската православна црква со векови беше и останува еден од стожерните цивилизациски и културни обележја на македонската национална самобитност, и е место каде што народот и во радост и во тага ги барал и ја наоѓал својата утеха, надеж и духовно спокојство.

Меѓутоа, и годинашниот Велигден го празнуваме со одредена вознемиреност, поради "темните облаци", кои постојано се надвиснуваат над нашата Македонија, почнувајќи од негирањето на Македонската православна црква, негирањето на нашето вековно име од страна на нашите вечни непријатели - соседите. Како никогаш досега потребно е на дело да го покажеме и потврдиме нашето национално и духовно единство, кое е потребно заради опстојувањето и иднината на нашата суверена држава, Македонија, и да бидеме единствени во нејзината одбрана. Благородна мисија за мир, благосостојба и спокојство меѓу луѓето, духот на толеранцијата, солидарноста, меѓусебното разбирање и почитување, се темелот врз кој ќе градиме просперитетна иднина за Македонија и за сите нејзини граѓани. Мирот, тоа најдрагоценото богатство за човекот, особено е потребен денес, секаде, а најмногу во нашава држава, во која сè уште има тероризам, неединство, нетрпеливост, судири, штрајкови и најразлични незадоволства. Затоа, пред секој наш граѓанин и верник, стои предизвик и должност, не само декларативно да го сака и проповеда мирот, туку и да биде активен миротворец и доследно да му служи.

Македонскиот народ и во минатото го празнувал Велигден, ѝ се радувал на воскресенската среќа, затоа што токму овој празник го исполнувал Македонецот со верба дека ќе дојде денот на целосно воскресение на македонската правда и вистина. Копнееле да ја видат Македонија слободна, независна, да ја видат Македонија како самостојна држава. Можеби ние сме тие среќници кои во реалноста го доживеавме она по коешто копнееле многу генерации пред нас. За жал, голем број наши сонародници Македонци, чијашто судбина им била да се далеку од родните огништа, уште не се наоѓаат сплотени во оваа наша македонска заедница. А трагедијата да биде уште поголема говори и фактот што сè уште има краишта каде што живеат Македонци (не само од Пиринска Македонија, туку и во Албанија, Грција и Србија), каде се изложени на асимилација и не ги уживаат потребните права да говорат на мајчиниот македонски јазик, да ја негуваат македонската култура, традиција, вера и слично. Нашата Македонија и сите ние сме на голем историски испит! Но, ако успееме да се одбраниме од меѓусебното недоразбирање и недоверба, ако заради државните и националните интереси се надминат партиските и другите разлики, тогаш не треба да губиме ниту надеж, ниту верба во нашата македонска иднина, секако не заборавајќи дека сите сме повикани да дадеме придонес во одбраната на родната земја и вистината за неа. Па, нели ние Македонците веќе воскреснавме и се изборивме за барем малку и црковно и национално достоинствено да живееме!

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски